

ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Β' ΤΡΙΜΗΝΟΥ Α-4

Δήμητρα Βακαλοπούλου
Σοφία Ιωνά
Ελευθερία Μουστάκα
Μαργαρίτα Τσίρμπα

ΘΕΑΤΡΟ=ΣΥΝΟΛΟ ΘΕΑΤΩΝ

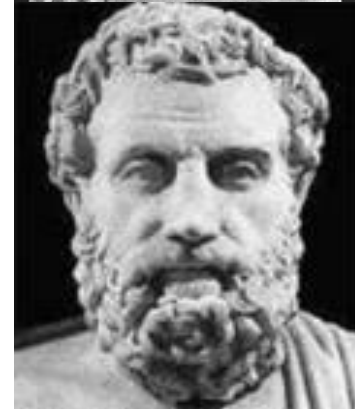
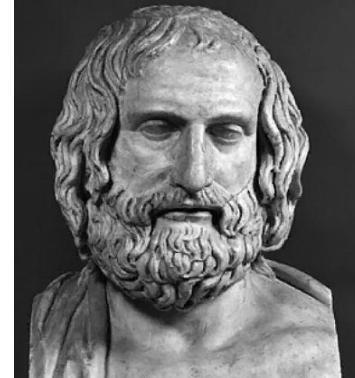
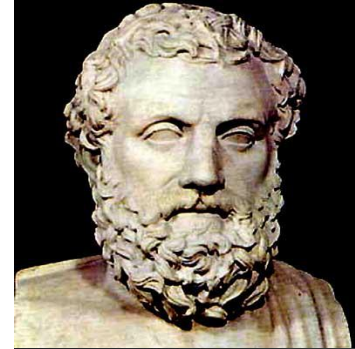
- Το αρχαίο ελληνικό θέατρο είναι μια υπαίθρια αμφιθεατρική κατασκευή ημικυκλικής κάτοψης γύρω από μια κυκλική πλατεία. Χρησίμευε για θρησκευτικές τελετουργίες, αγώνες μουσικής και ποίησης, θεατρικές παραστάσεις, συνελεύσεις του δήμου ή της βουλής της πόλης-κράτους, ακόμα και ως αγορά.

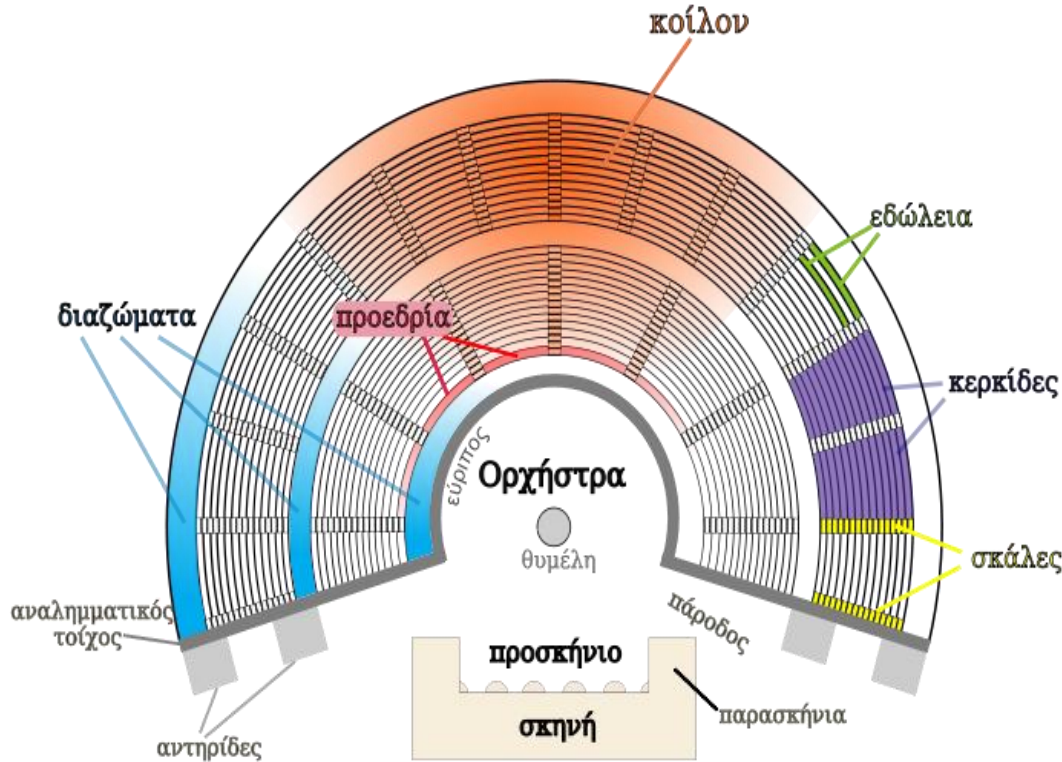

Το θέατρο έχει τις ρίζες του στις λατρευτικές γιορτές του θεού Διόνυσου. Τραγουδούσαν το διθύραμβο με δύο χορωδίες που ονομάζονταν "χοροί" και ο αρχηγός τους "εξάρχοντας". Απάγγελαν ντυμένοι με δέρματα τράγου και από αυτό καθιερώθηκε ο όρος τραγωδία, η οποία προήλθε από την ένωση της χορικής λυρικής ποίησης, και του ιωνικού ιάμβου.

- Οι μεγαλύτεροι Έλληνες τραγικοί ήταν ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής και ο Ευριπίδης οι οποίοι παρουσίαζαν την τραγωδία με την εξής δομή : πρόλογος -πάροδος – επεισόδια -στάσιμα - έξοδος

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

- Τα κύρια μέρη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου ήταν : η **σκηνή** (ορθογώνιο, μακρόστενο κτήριο που χρησίμευε μόνο ως αποδυτήρια), η **ορχήστρα** (ημικυκλική ή κυκλική, πλατεία στο κέντρο του θεάτρου, συνήθως πλακόστρωτη, όπου δρούσε ο χορός). Και το **κοίλον** (όλος ο αμφιθεατρικός χώρος όπου κάθονταν οι θεατές).

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

- Οι θεότητες εμφανίζονταν στη στέγη μέσω μιας καταπακτής .
- Χαρακτήρες που ίπταντο στον αέρα μεταφέρονταν πάνω από το σκηνικό διάκοσμο με τη βοήθεια ενός απλού γερανού.
- Οι εσωτερικές σκηνές παρουσιάζονταν στη θέα του κοινού με τη βοήθεια του *εκκυκλήματος*, μιας χαμηλής κυλιόμενης πλατφόρμας .
- Τα *προσωπεία*, οι μάσκες, είχαν το φυσικό μέγεθος του προσώπου και μεγάλο άνοιγμα στο στόμα, για να επιτρέπουν την καθαρή ομιλία.

- Στην Αθήνα γίνονταν προς τιμήν του Διονύσου, τα εν άστει Διονύσια, τα Μεγάλα Διονύσια, και τα Λήναια όπου διεξάγονταν δραματικοί αγώνες. Με τη λειτουργία της χορηγίας, που ήταν μια μορφή έμμεσης φορολογίας των οικονομικά εύρωστων, χρηματοδοτούνταν οι παραστάσεις διθυράμβων και δράματος.

- Ο κάθε Αθηναίος άνδρας αλλά και γυναίκα είχε δικαίωμα να παρακολουθεί τις παραστάσεις. Το ίδιο δικαίωμα είχαν και οι μέτοικοι αν αγόραζαν εισιτήρια μέσω κάποιου Αθηναίου πολίτη. Οι θεατές δεν μπορούσαν να καθίσουν όπου ήθελαν, επειδή υπήρχαν διακρίσεις όπως: η προεδρία (τιμητικές θέσεις στους ξένους πρεσβευτές, στους ιερείς, στους εννέα άρχοντες, στους δέκα στρατηγούς, στους κριτές των θεατρικών παραστάσεων, στα παιδιά όσων έπεσαν στους πολέμους για την πατρίδα και σε εξαίρετους πολίτες) και θέσεις χωρισμένες ανάλογα με τις κοινωνικές τάξεις, το φύλο και την καταγωγή. Την τάξη εντός του θεάτρου τηρούσαν οι «ραβδούχοι» (αστυνομικοί υπάλληλοι).

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ

- Αρχικά η είσοδος των πολιτών στα θέατρα ήταν δωρεάν. Στην συνέχεια το κράτος θέσπισε το θεσμό του εισιτηρίου ορίζοντας την είσοδο σε δύο οβολούς για όλη την ημέρα. Λόγω του ότι δεν είχαν όλοι οι πολίτες τη δυνατότητα να το πληρώνουν το ποσό για το εισιτήριο του θεάτρου (θεωρικά) δινόταν απ' το κράτος στους πιο φτωχούς. Ο Περικλής, καθιέρωσε τα θεωρικά να δίνονται σ' όλους τους πολίτες αδιακρίτως οικονομικής κατάστασης

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

- Το θέατρο ως χώρος ήταν δημόσιο οίκημα. Οι ηθοποιοί και τα μέλη της χορωδίας ήταν πολίτες. Οι κριτές ήταν πολίτες και η συγκέντρωση στο θέατρο λειτουργούσε και ως εκκλησία του δήμου. Με άλλα λόγια το θέατρο διαμόρφωνε συνειδήσεις και την ίδια στιγμή διαμορφωνόταν από τη συλλογική συνείδηση.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΒΕΡΓΙΝΑ

- *το Θέατρο στο οποίο σύμφωνα με την αρχαία παράδοση δολοφονήθηκε ο Φίλιππος Β΄*

Το ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ

χρονολογείται στην ελληνιστική περίοδο. Η χωρητικότητα του θεάτρου δεν ξεπερνούσε τους 1300 θεατές.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ

Το θέατρο χτίστηκε πιθανότατα από τον βασιλιά της Μακεδονίας Φίλιππο Β΄ πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου γύρω στα μέσα του 4ου αιώνα π.Χ.

- **ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗ ΔΩΔΩΝΗ**

Υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα Θέατρα της Ελλάδας με χωρητικότητα 17000 περίπου θεατών. Έπαψε να λειτουργεί μετά τα μέσα του 4ου μ. Χ. αιώνα.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Βρίσκεται μέσα στο ιερό τέμενος του Απόλλωνα. Η χρονολογία της κατασκευής του δεν είναι γνωστή. Υπολογίζεται ότι είχε θέσεις για 5000 θεατές.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Κατασκευάστηκε στον ύστερο 4ο π.Χ. αιώνα από τον αρχιτέκτονα Πολύκλειτο. Η χωρητικότητα του θεάτρου ήταν 12300 θέσεις.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ

Ιδρύθηκε έξω από το ιερό του Θεού Απόλλωνα. Άρχισε σταδιακά να οικοδομείται κατά τον 3ο π.Χ. αιώνα έχοντας ως αρχιτεκτονικό πρότυπο το Θέατρο του Διονύσου στην Αθήνα.

- **ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΛΙΝΔΟΥ**

Οικοδομήθηκε στις αρχές του 3ου π.Χ. αιώνα. Η χωρητικότητα του έφθανε τους 2000 θεατές. Αποκαλύφθηκε εξ'ολοκλήρου το 1904.

- **ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΜΙΛΗΤΟΥ**

Οικοδομήθηκε γύρω στο 300π.Χ.. Η χωρητικότητα του τριπλασιάστηκε αργότερα φθάνοντας τις 75000 θέσεις.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ

Το Θέατρο πρέπει να πρωτοσχεδιάστηκε γύρω στο 274π.Χ. κατά την ίδρυση της πόλης. Κατά την εποχή της Ρωμαιοκρατίας διπλασίασε τις θέσεις του σε 24000. Τελευταία περιπέτεια του θεάτρου ήταν η μετατροπή του σε αρένα γύρω στο 140 – 144 μ.Χ. για τη διοργάνωση μονομαχιών και θηριομαχιών.